

Lekce 1: od 29. března do 4. dubna

Jak na tom jsem?

Texty na tento týden: Zj 3,14–22; Zj 4,9–11; Gn 2,7; Gn 3,8–10; Jr 31,3.4; J 15,1–11; Ř 8,9–11

Kdy sis naposledy klad otázku, jaká je v nadpisu této lekce?

Proč je dobré si tuto otázku čas od času položit?

Věříš tomu, že tě Bůh miluje? Proč?

Jak rozumíš Ježíšovu příkazu: „Zůstaňte v mé lásce!“?

Co můžeme udělat, když začínáme pochybovat o Boží lásce?

Základní verš

„Jako si Otec zamiloval mne, tak jsem si já zamiloval vás. Zůstaňte v mé lásce.“ (J 15,9)

Jak bys popsal svůj současný vztah s Bohem? Je živý a silný? Věnuješ čas tomuto vztahu, zkoumáš inspirované Boží slovo a povídáš si s ním jako s Přitelem? Pokud ano, kolik času tomu věnuješ?

A jak je to s tvou touhou vyprávět druhým o Bohu? Chceš se s ostatními dělit o zkušenost s Bohem, protože je to ten nejúžasnější vztah ve tvém životě? Nebo tvůj vztah s Bohem postupem času slábne? Ano, Bůh je kdesi ve tvém životě, občas ho oslovíš, ale upřímně řečeno, už to není takové jako kdysi. Možná ses už dostal do stavu, který Bible popisuje jako „vlažný“ (Zj 3,16).

Napadlo tě někdy, jak se na nás dívají andělé? Možná uvažují nad tím, proč náš život není naplněn uctíváním našeho Spasitele a Vykupitele, proč naše srdce nejsou hladová a duše dychtivé po tom, abychom se každý den přiblížili k Bohu. Protože vztah s Bohem skutečně mění všechno – zde i ve věčnosti.

Tento týden se zamyslíme nad současným stavem našeho vztahu s Bohem a nad tím, co nám v této souvislosti radí Bible. Dokud totiž upřímně nezhodnotíme stav, ve kterém se nacházíme, nemůžeme se posunout z místa, kde jsme, na lepší místo. Pokud však budeme ochotni přijmout realitu naší situace, budeme připraveni na řešení, které nám nabízí Ježíš.

Osnova lekce

V první lekci se společně zamyslíme nad současným stavem našeho vztahu s Bohem a nad tím, jak jej vidí on sám. Budeme zkoumat biblickou výzvu k probuzení z duchovní vlažnosti a k ochotnému přijetí Ježíšovy nabízené pomoci.

- Zj 3,14–19: Uvědomění si duchovní „vlažnosti“ a soběstačnosti (neděle)
- Zj 3,19–21: Výzva k pokání a zaslíbení blízkého společenství s Bohem (pondělí)
- Zj 3,21.22; Jr 31,3.4: Boží věčná láska a jeho touha přitáhnout nás k sobě (úterý)
- J 15,1–11: Vinný kmen a větve – obraz blízkého vztahu s Kristem (středa)
- L 11,13: Duch svatý jako nezbytná „míza“ pro náš duchovní růst (čtvrtek)

Neděle 29. března

Naše situace

Andělu církve v Laodikeji piš: *Toto praví ten, jehož jméno jest Amen, svědek věrný a pravý, počátek stvoření Božího:* ¹⁵„Vím o tvých skutcích; nejsi studený ani horký. Kéž bys byl studený anebo horký! ¹⁶Ale že jsi vlažný, a nejsi horký ani studený, nesnesu tě v ústech. ¹⁷Vždyť říkáš: Jsem bohat, mám všecko a nic už nepotřebuji! A nevíš, že jsi ubohý, bédný a nuzný, slepý a nahý. ¹⁸Radím ti, abys u mne nakoupil zlata ohněm přečištěného, a tak zbohatl; a bílý šat, aby ses oblékl a nebylo vidět tvou nahotu; a mast k potření očí, abys prohlédl. ¹⁹Já kárám a trestám ty, které miluji; vzpamatuj se tedy a číň pokání. (Zj 3,14–19)

Proč je dobré znát svůj skutečný duchovní stav?

Ježíš říká: „Nevíš!“ Je to pravda? Nepřehání? Co o sobě víme?

Jak bys popsal „duchovní vlažnost“, o které hovoří Ježíš?

Jak rozumíš tomu, že si máme „koupit zlato přečištěné ohněm“?

K čemu nám bude dobrý „bílý šat“?

Co je tou mastí, kterou potřebujeme k „prohlédnutí“? Co pak uvidíme?

Toto vše máme koupit přímo u Ježíše. Neprodává to i církve? Proč?

Osobní studium

Přemýšlel jsi někdy nad tím, co by řekl Ježíš, kdyby měl popsat tvůj současný vztah s ním? Možná by řekl, že je silný, nebo naopak, že už byl v minulosti silnější. A napadlo tě někdy, co by asi Ježíš řekl, kdyby měl popsat svůj lid v těchto posledních dnech? Ve Zj 3,14–22 to Ježíš skutečně dělá.

Začíná prohlášením, že on je „svědek věrný a pravý, počátek stvoření Božího“ (Zj 3,14). Věrný a pravdomluvný svědek nelže, ale mluví jasně a čestně.

Uvažuj o úvodním textu (Zj 3,14–19), ve kterém Ježíš popisuje duchovní stav svého lidu dnes (verše 14–17). V čem tyto myšlenky vystihují tvou situaci?

Nám, křesťanům žijícím v posledních dnech, Ježíš říká, že nás zná. Ví, že nejsme ani horcí, ani studení. Zdá se nám totiž, že nic nepotřebujeme. Jak plynou dny, týdny, měsíce a roky, trávíme tu a tam trochu času s Bohem a jsme přesvědčeni, že to stačí. Opak je však pravdou. Boha ve skutečnosti potřebujeme mnohem naléhavěji, než si uvědomujeme nebo připouštíme. Nejlepší by bylo, kdybychom ho milovali a žili pro něho naplno, celým srdcem – nebo raději vůbec ne. Z Božího pohledu by to bylo lepší než být povrchní, polovičatí, vlažní. Ježíš říká, že nás „nesnese v ústech“, protože chutnáme stejně špatně, jako žijeme – nemastně, neslaně. On to však ještě neudělal a žádá nás, abychom právě teď udělali důležitá a odvážná rozhodnutí.

Jaká rada zaznívá ve Zj 3,18.19?

Ve starověku „koupit“ něco znamenalo směnit jedno zboží za druhé. Ježíš štědře nabízí výměnu naší otupělosti za jeho zlato, bílé roucho a oční mast.

Chce nás učinit bohatými v jeho očích, chce nás přikrýt svým dokonalým rouchem spravedlnosti a chce nám otevřít oči, abychom viděli pravdu o tom, jak trvalý vztah s ním změní celý náš život. Nabízí nám všechno, co opravdu potřebujeme. Nejdůležitější je pochopit, že si sami nijak nedokážeme zajistit to, na čem opravdu záleží. To může udělat jen on. A udělá to, budeme-li ochotni přijmout jeho pomoc.

Aplikace

V čem potřebuješ prožít změnu? Které konkrétní oblasti tvého duchovního života ti způsobují bolest nebo s nimi nejsi spokojený? Jakou naději ti nabízejí dnešní texty?

Pondělí 30. března

Pokárání, pokání a odměna

Já kárám a trestám ty, které miluji; vzpamatuj se tedy a čiň pokání.²⁰Hle, stojím přede dveřmi a tluču; zaslechne-li kdo můj hlas a otevře mi, vejdu k němu a budu s ním večeret a on se mnou.²¹Kdo zvítězí, tomu dám usednout se mnou na trůn, tak jako já jsem zvítězil a usedl s Otcem na jeho trůn. (Zj 3,19–21)

Máš rád „kárání“? Proč?

Jde to dohromady – láska a kárání? Jak?

Jakou reakci na kárání od nás čeká Ježíš?

Jak bys popsal pokání?

S čím můžeme počítat, pokud přijmeme pokárání a zatoužíme po změně?

O jakém vítězství mluví Ježíš?

Věříš tomu, že zvítězíš? Na základě čeho?

Osobní studium

„Já kárám a trestám ty, které miluji“, říká Ježíš ve Zj 3,19 a přidává: „vzpamatuj se tedy a čiň pokání.“ Nikdo z nás nemá důvod si myslet, že Ježíši nezáleží na nás a na naší budoucnosti. Když uvažujeme o lidské zlobě a nenávisti, možná nás někdy napadne, že pro Ježíše by bylo jednodušší, kdyby to s námi vzdal a nešel po bolestivé cestě zde na zemi. Ježíš nás však – pro nás nepředstavitelně – miluje. A právě tato láska ho vede i k tomu, že nás kárá. Chce, abychom si uvědomili svůj stav, a chce mít s námi mnohem silnější a hlubší vztah. Není spokojen s naším vlažným postojem, který by se dal vyjádřit slovy: „přijdu k němu, až budu něco potřebovat“.

Ježíš nás kárá pro naše vlastní dobro. Vyzývá nás, abychom činili pokání. To ale můžeme udělat, až když si uvědomíme, že je s námi něco špatně. Ježíš nám řekl velmi přesně, v čem spočívá náš problém. A pokud si někdo namlouvá, že s ním je všechno v pořádku a že je „bohatý“, ve skutečnosti to jen svědčí o tom, že je „ubohý, bédný a nuzný, slepý a nahý“ (Zj 3,17).

Jaké zaslíbení zaznívá ve verších Zj 3,20.21? Co potřebuješ udělat, aby se toto zaslíbení stalo ve tvém životě skutečností?

Závěrečné verše Zjevení 3. kapitoly přinášejí mimořádně krásný obraz. Bůh vesmíru si chce s námi sednout za jeden stůl. Touží po vzájemném společenství a rozhovoru při dobrém jídle. Toto je popis blízkého, trvalého vztahu a Ježíš nás k němu zve.

Ježíš trpělivě čeká a klepe na dveře srdce. Možná jste už viděli v nějaké dětské knize podobný obrázek: laskavý Spasitel jemně klepe na dveře. Nevtrhne dovnitř, nenutí nás s ním mluvit. Nevnucuje se. Ví, že jsme zaneprázdněni. Čas je však krátký, takže pokud ho slyšíš, otevři mu. Bude tam, aby vstoupil do tvého života.

Tato metafora ilustruje, jaký vztah chce mít Ježíš s každým z nás. Jednoho dne se s Ježíšem setkáš tváří v tvář a v úctě a s chválou položíš svou korunu k jeho nohám spolu s miliony dalších, kteří ho budou uctívat (Zj 4,9–11; 5,11–14). Když si pak v tu chvíli vzpomeneš na své pozemské zkoušky a uvědomíš si jejich pomíjivost – myslíš, že budeš někdy litovat času, který jsi strávil s Ježíšem na zemi?

Aplikace

Právě teď Ježíš klepe. Volá, nabízí. Ty musíš udělat jen jediné: vědomě se rozhodnout a otevřít mu své srdce. Jak tě může uvažování o významu Ježíšovy oběti na kříži inspirovat ke správnému rozhodnutí?

Úterý 31. března

Věčná láska

Kdo zvítězí, tomu dám usednout se mnou na trůn, tak jako já jsem zvítězil a usedl s Otcem na jeho trůn. ²²Kdo má uši, slyš, co Duch praví církvím.“ (Zj 3,21.22)

Co je dobré dělat, když upadáme do stavu „vlačnosti“?

Jak můžeme porazit „vlačnost“? Jaké zbraně proti ní máme?

„Věčná láska“, zní nadpis dnešního dne. Co tím autor lekce asi myslí?

Jak nám v boji s vlačností pomáhá vědomí, že Boží láska je „věčná“?

Proč nám Ježíš připomíná, že on „zvítězil“ nad každým pokušením?

O čem nás Bůh přesvědčuje prostřednictvím proroka Jeremjáše (31,3.4)?

Kdy jsi naposledy pochyboval o tom, že je ti Bůh nablízku? Proč?

Osobní studium

Po popisu našeho vlačného stavu nám Ježíš říká, že je to něco, nad čím je třeba „zvítězit“ (Zj 3,21). Pro některé z nás to může být ten největší boj, jaký potřebujeme vybojovat: uvědomit si vlastní nedostatečnost a slabost, přijmout Ježíšovo napomenutí, činit pokání, obléci Ježíšovo roucho spravedlnosti a získat oči, které skutečně vidí.

Ježíš zcela rozumí stavu, ve kterém se nacházíme. Ví o naší lhostejnosti a vlačnosti – a ztotožňuje se s námi (ne v tom smyslu, že by Ježíš sám byl někdy vlačný). Říká: „*Kdo zvítězí, [...] tak jako já jsem zvítězil*“ (Zj 3,21). Ježíš zemřel, aby nás zachránil. Přemohl hřích i smrt jako důsledek hříchu (Ř 6,23). Rozumí našemu zápasu a slibuje, že nám pomůže.

Mnoho lidí v Bibli odpovědělo na Boží pozvání vstoupit do smluvního vztahu s ním. Toto téma prostupuje celou Bibli. Když zkoumáme biblické příběhy, vidíme různé projevy Božího jednání.

Co se z uvedených příběhů můžeme naučit o přístupu Boha k lidem v různých situacích?

Gn 2,7: I vytvořil Hospodin Bůh člověka, prach ze země, a vdechl mu v chřípí dech života. Tak se stal člověk živým tvorem.

Gn 3,8–10: Tu uslyšeli hlas Hospodina Boha procházejícího se po zahradě za denního vánku. I ukryli se člověk a jeho žena před Hospodinem Bohem uprostřed stromů v zahradě. ⁹Hospodin Bůh zavolal na člověka: „Kde jsi?“ ¹⁰On odpověděl: „Uslyšel jsem v zahradě tvůj hlas a bál jsem se. A protože jsem nahý, ukryl jsem se.“

Gn 5,24: I chodil Henoch s Bohem. A nebylo ho, neboť ho Bůh vzal.

Gn 6,13: I řekl Bůh Noemu: „Rozhodl jsem se skoncovat se vším tvorstvem, neboť země je plná lidského násilí. Zahladím je i se zemí.

Gn 12,1–4: I řekl Hospodin Abramovi: „Odejdi ze své země, ze svého rodiště a z domu svého otce do země, kterou ti ukážu. ²Učiním tě velkým národem, požehnám tě, velké učiním tvé jméno. Staň se požehnaním! ³Požehnám těm,

kdo žehnají tobě, proklejí ty, kdo ti zlořečí. V tobě dojdou požehnání veškeré čeledi země.“⁴ A Abram se vydal na cestu, jak mu Hospodin přikázal. Šel s ním také Lot. Abramovi bylo sedmdesát pět let, když odešel z Cháranu.

Ex 34,29: *Když pak Mojžíš sestupoval z hory Sínaje, měl při sestupu z hory desky svědectví v rukou. Mojžíš nevěděl, že mu od rozhovoru s Hospodinem září kůže na tváři.*

At' už Bůh fyzicky šel se svými dětmi, nebo s nimi jen mluvil, pravdou je, že vždy toužil být blízko lidí. Bez ohledu na to, jaký je dnes náš vztah s Bohem, Bůh chce být blízko nás. O této myšlence mluví i prorok Jeremjáš: „*Hospodin se mi ukázal zdaleka: „Miloval jsem tě odvěkou láskou, proto jsem ti tak trpělivě prokazoval milosrdenství. Znovu tě zbuduji a budeš zbudována, panno izraelská. Znovu se ozdobíš bubínky a vyjdeš k tanci s těmi, kdo se smějí“*“ (Jr 31,3.4).

At' už tvůj den právě začíná nebo končí, Bůh tě hledá a čeká. Chce ti být co nejbližší. Chce vybudovat – nebo znovu vybudovat – tvůj vztah s ním. Pokud se to neděje, děláš něco špatně ty, ne on.

Aplikace

Co může ve tvém životě právě teď bránit tomu, abys měl s Bohem úzký, osobní vztah? Co s tím lze udělat?

Středa 1. dubna

„Zůstaňte v mé lásce“

*Jako si Otec zamiloval mne, tak jsem si já zamiloval vás. Zůstaňte v mé lásce.
10Zachováte-li má přikázání, zůstanete v mé lásce, jako já zachovávám
přikázání svého Otce a zůstávám v jeho lásce. (J 15,9.10)*

Jak rozumíš Ježíšově výzvě: „Zůstaňte v mé lásce?“

Proč máme „zachovávat Ježíšova přikázání“?

Co má Ježíš na mysli, když říká „má přikázání“?

Ježíš hovoří o tom, že Otec, vinař, prořezává a čistí ratolesti. Jak to vypadá v praxi? „Prořezává“ i tebe? Jak?

Jaké ovoce to přinese, budeme-li „zůstávat v lásce“?

Osobní studium

Učedníci následovali Ježíše po úzkých schodech z horní místnosti dolů na ulici. Když během jedné z nejméně známých nocí v dějinách země spolu šli do Getsemanské zahrady, pravděpodobně si neuvědomovali naléhavost posledních slov, která jim Ježíš adresoval v „horní síni“.

Co řekl Ježíš v J 15,1–11?

J 15,1–11: „Já jsem pravý vinný kmen a můj Otec je vinař. 2Každou mou ratolest, která nenese ovoce, odřezává, a každou, která nese ovoce, čistí, aby nesla hojnější ovoce. 3Vy jste již čisti pro slovo, které jsem k vám mluvil. 4Zůstaňte ve mně, a já ve vás. Jako ratolest nemůže nést ovoce sama od sebe, nezůstane-li při kmeni, tak ani vy, nezůstanete-li ve mně. 5Já jsem vinný kmen, vy jste ratolesti. Kdo zůstává ve mně a já v něm, ten nese hojné ovoce; neboť beze mne nemůžete činit nic. 6Kdo nezůstane ve mně, bude vyvržen ven jako ratolest a uschne; pak ji seberou, hodí do ohně a spálí. 7Zůstanete-li ve mně a zůstanou-li má slova ve vás, prostě, oč chcete, a stane se vám. 8Tím bude oslaven můj Otec, když ponese hojné ovoce a budete mými učedníky. 9Jako si Otec zamiloval mne, tak jsem si já zamiloval vás. Zůstaňte v mé lásce. 10Zachováte-li má přikázání, zůstanete v mé lásce, jako já zachovávám přikázání svého Otce a zůstávám v jeho lásce. 11To jsem vám pověděl, aby moje radost byla ve vás a vaše radost aby byla plná.“

Ježíš sám popsal, co znamená mít skutečně blízký vztah s Bohem. Všimněme si slova, které se zde neopakuje jen dvakrát nebo třikrát, ale desetkrát: „zůstat“ (zůstávat, nebo také nezůstat). „Zůstávat“ v Ježíši znamená žít ve spojení s ním.

Tváří v tvář kříži Ježíš nejen zdůrazňuje velký význam „zůstávání“ v něm, ale uvádí i srozumitelně, jak se to má prakticky projevit v našem životě.

Jak? Ježíš je vinný kmen, my jsme ratolesti. Samozřejmě jde o obrazný jazyk. Díky našemu „zůstávání“ v něm (tedy ve spojení s ním) bude na našich ratolestech růst ovoce. Sami nedokážeme přimět ovoce růst. Někdy

se může zdát, že v něm zůstáváme, ale chybějící ovoce a uschlé větve budou svědčit o opaku. A když větvičky uschnou, vinař je ořeže. Každá ratolest, která nepřináší ovoce, musí pryč. A bez spojení s kmenem ovoce přinášet nemůže.

Do života každého z nás přicházejí různé problémy a chvíle bolesti. Pokud však zůstáváme v něm, z dlouhodobého pohledu se tyto těžkosti mohou projevit bohatou úrodou. Právě naše ovoce potvrzuje, že jsme jeho učedníci. Přinášíme ovoce, abychom jemu (ne sobě) přinesli slávu. Zůstávat v Ježíši znamená žít podle jeho přikázání, protože ta jsou odrazem jeho krásného charakteru nesobecké lásky. Zůstávat v Ježíši přináší velkou radost. Zůstávat v Ježíši znamená dělat to, co od nás žádá, jako odpověď na jeho lásku. *„V tom je totiž láska k Bohu, že zachováváme jeho přikázání; a jeho přikázání nejsou těžká“* (1J 5,3).

Pokud se nad tím zamyslíme, zůstávat v Ježíši je jednou z protilátek na náš stav jako Laodikeje (Zj 3,20; J 15,4). Je to velké tajemství naplněného a smysluplného života na zemi a ve věčnosti, a přece tak snadno zapomínáme na Ježíšovu radu.

Ježíš vlastně každému z nás říká: *„Jako si Otec zamiloval mne, tak jsem si já zamiloval vás. Zůstaňte v mé lásce“* (J 15,9). Ježíšova láska je tím nejmocnějším a nejpresvědčivějším poutem, které nás k němu přitahuje. A když jeho lásku poznáme, budeme toužit odpovědět láskou k Bohu a k druhým.

Aplikace

Jak vypadá „zůstávání v Ježíši“ ve tvém každodenním životě právě teď? Co konkrétně můžeš dnes udělat, abys zlepšil své spojení s „pravým vinným kmenem“?

Čtvrtek 2. dubna

Míza

*Jestliže tedy vy, ač jste zlí, umíte svým dětem dávat dobré dary, čím spíše vás Otec z nebe dá Ducha svatého těm, kdo ho prosí! (L 11,13)
My milujeme, protože Bůh napřed miloval nás. (1J 4,19)*

Co je to míza a k čemu je užitečná?

Odkud a kam míza proudí?

Proč máme prosit Boha o Ducha svatého?

Co se změní, pokud se v nás usídí Duch svatý?

Může se v nás usídlit i někdo jiný? Kdo a proč?

Kde má svůj původ naše láska vůči Bohu?

Proč je třeba budovat naši víru na vztahu se Stvořitelem?

Osobní studium

Zůstat v Kristu se někdy může zdát jako něco příliš náročného. Možná si uvědomujeme, že to potřebujeme, ale spěch života nás vtahuje do svého proudu a vše se zdá být příliš komplikované. Následování Boha můžeme dokonce vnímat jako velké břemeno. Děje se to zejména tehdy, když na nás někdo neustále tlačí, abychom následovali Ježíše. Takové prožívání náboženství se může zdát jako opravdová dřina, protože jde spíše o vnější činy než o to, co je v srdci člověka. Nic nemůže být vzdálenější od Boží vůle. Bůh touží po vztahu, jehož základem je vzájemná láska, nejen pravidla; vztahu na základě rozhodnutí (ve kterém si nejprve on vybral nás) založeném na lásce a svobodné vůli.

Někdy můžeme být napojeni na kmen jen *částečně*. Nejsme s ním spojeni každým vláknem naší bytosti. Můžeme chodit do shromáždění věřících, modlit se a dělat to, o čem víme, že je správné, ale uvnitř se cítíme doslova vyschlí. Pravda je taková: Nemůžeme se sami přinutit zůstat v Ježíši, stejně jako se větev nemůže sama připojit k révě. Bůh nás miloval první. On udělal první krok. Naše reakce je vždy až reakcí na to, co Bůh pro nás udělal jako první.

Podíváme-li se na to, jak vinná réva přežívá zimu, objevíme fascinující mechanismus: pupeny na letorostech přecházejí do klidového stavu, částečně se dehydratují a jejich aktivita se výrazně utlumí. Tím jsou chráněny před mrazem až do jara.

Jakmile se však půda zahřeje, kořeny začnou znovu přijímat vodu a další látky. Míza poté proudí kmenem révy směrem k pupenům a spouští proces jejich probouzení a růstu. Bez tohoto obnoveného proudění mízy k rašení a růstu révy nedochází.

Míza v révě je podobná Duchu svatému v našich životech. Můžeme být jako suchá větvička, ale když se rozhodneme trávit čas s Bohem, Duch svatý se do nás vlévá jako míza z kořenů a přivádí nás k životu, abychom

začali růst. Stejně jako se musíme vědomě rozhodnout, že chceme zůstat v Ježíši, musíme také prosit, aby Duch svatý proudil do našich životů.

Přečti si L 11,13 spolu s Jr 31,3; 1J 4,19 a Ř 8,9–11. Jaké je hlavní poselství těchto veršů?

Ř 8,9–11: *Vy však nejste živi ze své síly, ale z moci Ducha, jestliže ve vás Boží Duch přebývá. Kdo nemá Ducha Kristova, ten není jeho. ¹⁰Je-li však ve vás Kristus, pak vaše tělo sice podléhá smrti, protože jste zhřešili, ale Duch dává život, protože jste ospravedlněni. ¹¹Jestliže ve vás přebývá Duch toho, který Ježíše vzkřísil z mrtvých, pak ten, kdo vzkřísil z mrtvých Krista Ježíše, obživi i vaše smrtelná těla Duchem, který ve vás přebývá.*

Duch svatý je ten, kdo přináší do našich životů růst. On zajišťuje, abychom prosperovali a byli spojeni s vinným kmenem. Denně potřebujeme prosit Ducha svatého, který je tady s námi na zemi, aby:

- byl naším Přímluvцем (J 14,16–18),
- zjevoval nám Ježíše (J 15,26),
- usvědčoval nás z hříchu (J 16,7.8) a
- uváděl nás do veškeré pravdy (J 16,13).

Aplikace

Přečti si výše uvedený seznam znovu. Jak může to, co Duch svatý dělá, ovlivnit tvůj vztah s Bohem?

Pátek 3. dubna

Podněty k zamyšlení

Bůh nás miloval dříve, než jsme se narodili. Už tehdy měl s námi plán a toužil, abychom ho poznali. Vyhledává nás jako dobrý Pastýř a zve nás, abychom v něm zůstávali každý den. Potřebujeme se jen rozhodnout odpovědět na jeho nabídku a potom vyměnit svou bídu a svůj laodikejský stav za jeho dobré dary (viz Zj 3,18.19).

Tak jako růst letorostů vinné révy, i náš vztah s Bohem může mít různou dynamiku. Někdy může postupovat pomalu, jindy může růst přímo skokem jako důsledek velmi potřebného deště. Bez ohledu na tempo, jakým rosteme, a hojnost ovoce, které se v našich životech objevuje, potřebujeme každodenní „mízu“, tedy Ducha svatého, abychom zůstávali spojeni s Ježíšem. „Zůstávat v Kristu znamená neustále přijímat jeho Ducha a cele se odevzdat jeho službě. Spojení mezi Bohem a člověkem musí být stále živé. Stejně jako vinná ratolest stále čerpá mízu ze živého kmene, máme se i my pevně držet Ježíše a vírou od něho přijímat sílu a dokonalost jeho povahy.“ (DA 676; TV 433)

„Jak se má suchá, oddělená větvička spojit s mateřským kmenem révy? Jak se může připojit k živému kmeni plnému životodárné mízy? Pouze tak, že je naroubována a je v co nejbližším kontaktu s kmenem. Vlákno po vlákně, žilka po žilce pak roub pevně srůstá s kmenem, dokud se nestanou jedním. Jen tak může nést své ovoce, krásné hrozny.“ (Ms 67, 1897)

Otázky k rozhovoru

- 1. Zamyslete se nad svým životem. Umíte rozpoznat životní události, které vás ukolébaly do duchovní vlačnosti Laodikeje? A naopak, které události vás přiblížily k Bohu?**
- 2. Ellen G. Whiteová říká, že máme „stále přijímat jeho [Ježíšova] Ducha“. Jak často se modlíte o působení Ducha svatého ve vašem životě? Co by se mohlo změnit, kdybyste Ducha svatého přijímali každý den?**
- 3. Co by se mohlo změnit, kdybychom se jako církev vroucněji a pravidelněji modlili za působení Ducha svatého?**
- 4. Budte k sobě naprosto upřímní ohledně vašeho vztahu s Bohem a položte si otázku: Jaká vědomá rozhodnutí musím udělat, abych s Bohem prožíval blízkost, po které on touží, ale já se jí bráním?**

Shrnutí

Než můžeme začít růst ve vztahu s Bohem, potřebujeme se nejprve zamyslet nad tím, jaký je náš současný vztah s ním. Je vlačný? Neseme ovoce? Ježíš má pro náš duchovní stav dokonalé řešení: *zůstávat v něm*.

Co tě nejvíce zaujalo při osobním studiu této lekce? Proč?

Jak vnímáš přítomnost Ducha svatého ve svém životě? Co ti přináší?

Jak bys svému příteli vysvětlil, kdo je to Duch svatý a jak působí?

Byla pro tebe naše diskuze přínosem? V čem?

Západ slunce: 19³⁹